

att, fastän samma lag, i 2 § af nämnda Balk bestämmer: "att prestgård skola ock alla bygga efter gårddatalet", med undantag af sätes- och ladugårdar samt afhyste rå- och rörs-hemman, i Skåne dock, enligt Kongl. Förordningarne af den 16 Oktober 1723 och den 17 Mars 1824, prestgårdarne byggas af kyrkoherdarne sjelfve, utan församlingarnes deltagande. Af dessa exempel torde jag få antaga, att lagens föreskrifter, i anförda fall, kunna rubbas, om icke för det hela, åtminstone för vissa provinser, der behovet sådant kräfver.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

*Ludvig Norrby.*

---

*N:o 233.*

*Af Herr G. Kolmodin: Om den ändring i nu gällande Bankoreglements, att vid lånekontoret i Wisby åtskillige tjenstemäns och vakibetjentes arvoden måtte å ordinarie aflöningsstat öfverflyttas.*

Wisby lånekontors för provinsen gagnande verksamhet under 16 års tillvaro, dess alltmer utvidgade rörelse, dess numera för öns handel och näringar oafvisliga behöflighet och dess tjenstemäns under sådana förhållanden berättigade anspråk, att vara förvissade om orubbadt åtnjutande af deras löneförmåner, tala för billigheten af den förändring, att desse tjenstemäns nu å arvodesstat uppförda ersättningar, må, i likställighet med tjenstemännens vid lånekontoren i Göteborg och Malmö, å ordinarie stat uppföras.

Undertecknad tager sig alltså friheten att föreslå,

att Riksdagen, med ändring af § 131, mom. 1 G. i nu gällande Bankoreglements, ville besluta, att vid lånekontoret i Wisby

Kamererarens, Bokhållarens, Ombudsmannens och Vaktbetjentens arvoden måtte å ordinarie aflöningsstat öfverflyttas.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

G. Kolmodin.

N:o 234.

Af Herr **G. Kolmodin**: Att lånekontorets i Wisby från Riksbanken egande förlag måtte från 1869 års början förstärkas med 300,000 R:dr m. m.

Då oktrojen för Filialbankens i Wisby verksamhet vid medlet af nästkommande år, 1869, upphör, och då ovisst torde vara, huruvida en enskild bank med sedelutgifningsrätt, med dess föreskrifna minimifond af 1,000,000 R:dr R:mt, kan komma till stånd inom en provins med så ringa folkmängd som Gotland, och der jordegendomarne i öfvervägande allmänhet äro fördelade i så små lotter, och der, med högst få undantag, några större possessioner icke finnas;

då, under denna förutsättning, och i mån som Filialbanken för sin realisering indrager ur lånerörelsen sina nu tillgängliga medel, stora svårigheter för affärsrörelsens obehindrade och ordentliga gång måste uppstå, derest annan utväg för dess underlättande icke beredes;

då dessutom känt är, att Riksbankens åt lånekontoret i Wisby lemnade förlag, äfven under Filialbankens verksamhet, årligen visat sig i så måtto för lånebehovvet otillräckligt, att dels å allmänna fonden, och oaktadt lånekontors-styrelsen vid flera tillfällen måst alldeles inställa emottagandet af ansökningar å nämnda fond, lånesökande vanligtvis, innan deras låneansökningar kunnat, i brist af tillgång, komma under pröfning, fått afvakta en tid af 5 à 6 månader;

och då slutligen försträckning å handels- och närings-fonden hvarje vår, när sjöfarten börjat, och hvarje höst, när skörden för handeln, blifvit tillgänglig, varit erforderlig;

så vågar undertecknad, med stöd af ofvan anförda skäl, och med fästadt afseende på provinsens isolerade läge, härmedelst värdsamt föreslå: